

Offentliggjort d. 13. marts 2010

Hvorledes håndteres båndlæggelsesbestemmelser vedrørende arven til vores børnebørn – kan dette administreres af vore børn, eller skal Overformynderiet involveres? ©

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Spørgsmål

Vi har oprettet et testamente, hvor vi har bestemt, at hvert af vore børnebørn skal arve 200.000 kr. Arven til vore børnebørn skal bindes indtil det 21. år. Der må herefter disponeres over arven i samråd med forældrene indtil det 25. år. Herefter kan der frit disponeres.

Vi har selv tænkt, at pengene skal indsættes på en bindende konto i et pengeinstitut, hvor det er vor datter og søn, der skal varetage børnenes interesse. Vi ønsker ikke, at pengene skal administreres i Overformynderiet eller lign.

Vi er nu kommet i tvivl om, hvad der vil blive forlangt i den givne sag.

Bindingen fra det 21. år og til det 25. år er vi villige til at ændre, såfremt det er nødvendigt.

Vi håber, at du vil være os behjælpelige med at finde den rigtige løsning.

Med venlig hilsen

AG

Offentliggjort d. 13. marts 2010

Svar

Jeg forstår Deres brev således, at De forespørger til båndlæggelsesbestemmelser vedrørende arven til Deres børnebørn.

Jeg har ikke mulighed for at foretage en nærmere vurdering af de enkelte bestemmelser i Deres nuværende testamente, og må i stedet henvise Dem til den advokat, som har bistået Dem med at oprette testamentet, jf. nærmere nedenfor.

Helt overordnet kan jeg dog oplyse følgende:

Der sondres i arveloven mellem *tvangsarv* og *friarv*. Tvangsarv er arv, som en arving efter arveloven har et krav på at modtage efter arvelader. Anden arv er friarv. Den arv, som Deres børnebørn skal modtage, må under de foreliggende omstændigheder som udgangspunkt anses som friarv.

Reglerne for båndlæggelse af friarv giver arveladeren friere hænder til at træffe beslutning om båndlæggelse end reglerne for båndlæggelse af tvangsarv. Det skyldes helt grundlæggende, at arvelader jo helt kunne undlade at testamentere arv til den arving, der modtager friarv.

Friarv kan båndlægges, hvis arveladeren (ham, der opretter testamente) mener, at dette er det bedste for arvingen.

Anbringelse af båndlagte midler

Efter arveloven er det udgangspunktet, at både tvangsarv og friarv båndlægges i en forvaltningsafdeling, der er godkendt af Justitsministeriet. Men netop for friarv kan arvelader i testamentet bestemme, at friarven skal båndlægges på anden måde end i en godkendt forvaltningsafdeling.

Så længe arvingen er mindreårig, gælder - ud over arveloven - tillige reglerne i værgemålsloven om båndlæggelse. Reglerne i værgemålsloven medfører dog ligeledes, at li-

Offentliggjort d. 13. marts 2010

kvid friarv skal forvaltes i en statsanerkendt forvaltningsafdeling, med mindre arvelader har truffet en klar bestemmelse om anden forvaltningsmåde i sit testamente. I så fald skal arven forvaltes af barnets værger, dvs. forældrene.

Når arvingen er fyldt 18 år og dermed blevet myndig, gælder udelukkende arvelovens regler om båndlæggelse af midler.

Udgangspunktet for administration af båndlagt efter i tiden efter arvingens fyldte 18. år er således, at friarv båndlægges i en statsanerkendt forvaltningsafdeling, men at arvelader i testamentet kan bestemme, at friarven skal båndlægges på anden måde.

Sammenfattende er der altså for Deres vedkommende ikke noget til hinder for, at De bestemmer i Deres testamente, at arven til Deres børnebørn ikke skal forvaltes i en statsanerkendt forvaltningsafdeling, men i stedet skal forvaltes af eksempelvis en lokalafdeling af et konkret pengeinstitut.

Jeg vil her tilføje, at en række større pengeinstitutter i dag har godkendte forvaltningsafdelinger. I dag indebærer en båndlæggelse efter arvelovens regler blot, at arven indsættes på en konto i et pengeinstitut, der har en sådan anerkendt forvaltningsafdeling. Forvaltningen af arven forestås af denne forvaltningsafdeling, der har erfaring med forvaltning af båndlagte midler. De kan læse mere om de anerkendte forvaltningsafdelinger på Civilstyrelsens hjemmeside på adressen <http://www.civilstyrelsen.dk/fondskontor/baandlaeggelse/Formueforvaltning.aspx>.

Dispositioner over båndlagte midler

Når en arv er båndlagt, kan arvingen ikke råde over arven i båndlæggelsesperioden. Arvingen kan altså som det klare udgangspunkt ikke hæve pengene eller på anden måde disponere over disse, eksempelvis ved at stille midlerne til sikkerhed for et banklån. Det gælder, hvad enten arvingen ønsker at bruge pengene til lødige formål, f.eks. køb af bøger til et studium, eller blot til tant og fjas. Arvingen kan dog som renter og andre indtægter af den båndlagte kapital, med mindre arvelader særligt har bestemt, at renter

Offentliggjort d. 13. marts 2010

mv. skal lægges til kapitalen. Det er dog muligt at opnå tilladelse til frigivelse af den båndlagte arv under visse forudsætninger, bl.a. hvis det må anses som en velfærdssag for arvingen at få frigivet midler.

Båndlæggelsen medfører endvidere, at arvingens kreditorer som det meget klare udgangspunkt ikke kan søge fyldestgørelse i de båndlagte midler. Det er altså ikke muligt for kreditorerne at opnå dækning i de båndlagte midler. Denne beskyttelse af de båndlagte midler er ofte væsentlig for de arveladere, der træffer beslutning om båndlæggelse.

Jeg forstår Deres brev således, at De i perioden fra arvingens (barnebarnets) fyldte 21. år til arvingens fyldte 25. år ønsker, at arvingen skal kunne disponere over de båndlagte midler i samråd med sine forældre.

Jeg vil stille mig tvivlende overfor, om en sådan adgang til at disponere over midlerne er forenelig med arvelovens regler om båndlagt arv. Realiteten er jo i denne situation, at beslutningskompetencen til at frigive de båndlagte midler i dette tilfælde henlægges til barnet og forældrene selv, der arbitrært kan træffe beslutning om frigivelse.

Jeg vil her anbefale Dem at overveje nøje, om De for perioden fra arvingens fyldte 21. år til arvingens fyldte 25. år ønsker en model, der følger arvelovens regler med de fordele og ulemper, der følger heraf, eventuelt således, at arven skal kunne frigives i løbet af denne periode til nærmere angivne lødige formål, eller om De ønsker en anden og løsere model uden den beskyttelse af arvingen, som der ligger i arvelovens autoriserede båndlæggelsesinstitut.

Min anbefaling er normalt at anvende de fremgangsmåder, der fremgår af arveloven, idet der med arvelovens bestemmelser er taget stilling til mange af de praktiske problemer, der kan opstå undervejs. Der skal efter min opfattelse foreligge gode grunde til at fravige arvelovens autoriserede båndlæggelsesmodel.

— o —